

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р4 г 4/2020
12.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Божидар Вујичић, у предмету предлагача АА из ..., кога заступа пуномоћник Душанка Костадиновић, адвокат из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о приговору предлагача за убрзавање поступка у предмету Врховног касационог суда Рев 1327/2020, након спроведеног испитног поступка, донео је 12.06.2020. године

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснован приговор предлагача АА из ... за убрзање поступка у предмету Врховног касационог суда Рев 1327/2020.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Предлагач је, преко свог пуномоћника, 20. маја 2020. године поднео председнику Врховног касационог суда приговор ради убрзања поступка у предмету Врховног касационог суда Рев 1327/2020. У приговору је наведено да се ради о спору ради утврђивања очинства и да поступак траје више од три године рачунајући од дана подношења тужбе Вишем суду у Београду. Предлагач сматра да се непотребно касни са одлучивањем у поступку, а имајући у виду и да је предмет спора из области породичних односа где се у интересу заштите детета поступа најхитније и где су рокови знатно краћи. У Вишем суду у Београду као првостепенем, поступак је трајао више од две године, након чега тај суд 01.04.2019. године доноси решење којим одбацује тужбу као неблагоприятну. По жалби је одлучио Апелациони суд у Београду решењем Гж2 514/19, којим исту одбија након чега је предлагач изјавио ревизију Врховном касационом суду 26.11.2019. године и поступак у том предмету још увек није окончан. Због свега тога, предлагач тражи да се утврди повреда права на суђење у разумном року, те да се наложи поступајућем судији да убрза поступак с тим што би му се одредио рок у коме је дужан да предузме одговарајуће процесне радње као и да се предлагачу досуди трошак поступка у износу од 30.000,00 динара.

Одлучујући о приговору на основу члана 7. ст. 2, 9. и 10. Закона о заштити права на суђење у разумном року ("Службени гласник РС" број 40/2015), Врховни касациони суд је нашао да је приговор неоснован.

По спроведеном испитном поступку, у коме је прибављен извештај од судије известиоца, утврђено је да је поступак у овом предмету започет тужбом која је поднета

Вишем суду у Београду 01.03.2017. године ради оспоравања очинства, утврђивања очинства и вршења родитељског права и да је предмет заведен под П2 16/17. Предлагач се јавља у својству тужиоца. Након достављања тужбе туженом на одговор, те након пријема одговора на тужбу и достављања истог тужиоцу, заказано је припремно рочиште за 05.12.2017. године које је одложено због болести судије, а након тога су такође одложена два рочишта због недостатка процесних претпоставки. По спроведеном поступку првостепени суд је 01.04.2019. године донео и објавио решење којим се одбацује тужба као неблагоприятна, а писмени отправак је достављен пуномоћницима странака 21.05.2019. године. Против првостепеног решења, тужилац (предлагач) је изјавио жалбу 29.05.2019. године, пуномоћник тужених је тражио трошкове поступка, па је о том захтеву одлучено посебним решењем које је такође ожалбено од стране тужиоца. Списи предмета су достављени Апелационом суду у Београду 18.09.2019. године који је 03.10.2019. године одлучио о жалбама и предмет након тога вратио првостепеном суду 23.09.2019. године, а по ревизији пуномоћника тужиоца предмет је достављен Врховном касационом суду и у исти примљен 24.02.2020. године. Веће Врховног касационог суда је о изјављеној ревизији одлучило на седници од 27.05.2020. године.

Уставом Републике Србије у члану 32. став 1. је прописано да свако има право да му независан, непристрасан и законом установљен суд правично и у разумном року јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка а као и оптужбама против њега. Закон о парничном поступку у члану 10. став 1. прописује да странка има право да суд одлучи о њеним захтевима и предлозима у разумном року, а Закон о заштити права на суђење у разумном року у члану 4. прописује да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предмета суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значај предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законских рокова за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлука.

Имајући у виду поменуте одредбе Устава и закона, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају предлагачу није повређено право на суђење у разумном року, те да је отуда његов приговор неоснован. Од подношења тужбе у конкретном случају, као иницијалног акта 01.03.2017. године па до одлучивања о изјављеној ревизији од стране Врховног касационог суда 27.05.2020. године, протекло је нешто више од три године. У том периоду, одлучивала су три суда (односно судови у три степена поступања) о тужби, односно правним лековима. У поступању судова није било непотребног одуговлачења поступка, а поједина одлагања рочишта у првостепеном поступку су била узрокована разлозима који се не могу третирати као непотребно одуговлачење јер су изазвани објективним околностима (болест судије, промена поступајућег судије и слично). Посебно треба имати у виду да све ове околности нису довеле до дуготрајног поступка, тако да и када се има у виду природа спора произилази да је он окончан у разумном року. Посебно се мора истаћи да је Врховни касациони суд по изјављеној ревизији ефикасно поступио јер је од пријема ревизије до одлуке о истој протекло око три месеца у ком периоду је, што је опште позната околност било проглашено и ванредно стање које трајало скоро два месеца.

Све су то разлози због којих је и одлучено као у ставу првом изрке решења.

Предлагачу нису досуђени трошкови поступка у складу са чланом 153. став 1. ЗПП у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, с обзиром да није успео у поступку.

Судија
Божидар Вујичић,с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења предлагач има право жалбе
Врховном касационом суду у року од 8 дана од пријема истог.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић